

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHERS ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавничо-Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

ДВА ІСТОРИЧНІ ТИЖНІ

Два тижні, почавши від неділі, 12 липня, з скінчивши на 23 липня включно — будуть історичними тижнями в житті й боротьбі українських трудових мас Канади. В цих тижнях будуть відбуватися з'їзди українських робітничо-фармерських організацій, до голосу яких буде прислухатися не тільки українське робітництво й фармерство, але й організовані трудящі маси Канади взагалі.

Самі з'їзди відбуватимуться в такому парядку:

В неділю, 12 липня — конференція української партфракції, тобто наради українського членства КПК й ЛКМ.

В понеділок і вівторок, 13 і 14 липня — конференції Жіночої Секції й Секції Молоді ТУРФДім.

В середу, четвер і п'ятницю, 15, 16 і 17 липня — дванадцятий з'їзд Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім.

В суботу, 18 липня — конференція ТОДОВИРНАЗУ.

В неділю, 19 липня — звіт української робітничо-фармерської делегації, що вернула з СРСР.

В понеділок, 20 липня — загальні збори членства Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства.

У вівторок, середу й четвер, 21, 22 і 23 липня — сема конференції Робітничого Запозомого Товариства.

Це є офіційні дати з'їздів наших організацій, що збираються в дуже важливих умовах життя й боротьби робітничої класи Канади, в умовах економічної кризи, безробіття й капіталістичного терору.

Побіч цих офіційних дат будуть відбуватися ще концерти, показуватися нові радянські фільми, а саме: в **понеділок і вівторок, 13 і 14 липня** вечерами буде демонструватися велика історична фільма радянської продукції "ЦАР ІВАН ГРОЗНИЙ", а в п'ятницю й суботу, **17 і 18 липня** буде демонструватися українська радянська фільма "ЗВЕНИГОРА". Ці фільми недавно спроваджені й крім Монреалу ніде в Канаді ще не показували.

На самий початок з'їздів, в суботу, 11 липня вечером дасть концерт мандолинова оркестра, в неділю, 12 липня концерт дитячої школи, а в неділю, 19 липня вечером відбудеться концерт мішаними силами при участі оркестри відділу РЗТ.

Отже це вказує нам, що почавши від суботи, 11 липня й до 23 липня включно Український Робітничий Дім у Вінніпегу житиме бурливим життям усіх наших організацій в Канаді, він вітатиме у своїх стінах не тільки представників українських робітничо-фармерських організацій цілої Канади, але й представників революційних організацій інших національностей та бойових організацій робітничої класи Канади взагалі. Дванадцятий з'їзд ТУРФДім має покласти одну з важливих підвалин під збудування тіснішого зв'язку між революційними організаціями Канади, встановлення між ними тіснішої співпраці, єдиного фронту для поставлення опору капіталістичному терору.

По тих коротких відомостях, що їх дотепер отримано, не дивлячись на велику економічну кризу — з'їзди заповідаються повнокровні. Власне сама економічна криза заставляє організації взяти участь в з'їздах, бо перед всіма ними, крім важливих загально робітничих проблем, стоять певні внутрішні організаційні пролеми, що їх з'їзд повинен обговорити, вирішити, дати вказівки.

Як і треба було сподіватися, в самих передз'їздових тезах ЦВК ТУРФДім, так і в дискусійних статтях перемагають проблеми загально робітничі, проблеми загальної класової боротьби. Внутрішні організаційні справи відійшли на задній план. Але це не сміє означати, що й на самому з'їзді ці справи трактуватимуться, як другорядні. Ні, вони повинні стояти також напереди, бо від внутрішнього стану організації залежить уся її діяльність назавні. У наших організаціях є багато дрібних справ, поганеньких вибриків хоч би й поодиноких членів та членкинь у різних відділах, які несуть шкоду організації. Ніяк не сміє з'їзд пройти мимо таких випадків та поступків хоч би й поодиноких членів, які несуть шкоду організації.

Бо такі випадки й поступовання, це ті дрібничкові справи, які приводять до розгартяння у відділах, це те гідне міщанство, якому треба покласти край. Такі вибрики страшно шкодять організації, вони її розбуртовують в класовій боротьбі, вони, коли навіть їх сяк-так залагоджується, залишають по собі болочу рану, яка доволі витримає й при першій нагоді знову виставить свої гнілі зуби. Приклад маємо на Едмонтоні, де, не дивлячись на подадження, на приречення членства, на виїзд тих товаришів, що грали першу скрипку в цих сплетнях, там даді такі яричуться ту рану в той, чи інший спосіб. Тому цього року ці справи не тільки повинні бути полагодувані в комісії скарг і просьб, але їх треба пролопоскати на самому з'їзді так, щоб на майбутнє вбивати їх в самих зародках.

Останній розділ в передз'їздовій заяві ЦВК ТУРФДім — самокритика й демократична централізація, що в него входить також організаційна дисципліна — повинен бути запроваджений в життя 12-им з'їздом ТУРФДім. Коли вирішується в організації якась справа — над нею повинна бути проведена якнайширша дискусія. Коли справа, після всебічного обговорення вирішена, "тоді не може бути ніякої дискусії, ані спротиву, а кожний член є зобов'язаний виконати це рішення в якнайтіснішій єдності".

Це є засади демократичної централізації, це є те, що тримає, зміцнює й поширює організацію. Протидіянню цьому — організації руйнує. Зараз, коли робітництво на вулицях міст зводиться класові бої з терором пануючої класи, засади демократичної централізації повинні бути введені в життя. Дванадцятий з'їзд ТУРФДім повинен перший дати цьому приклад та своїми постановами й вказівками оздоровити організацію від цих розкладових вибриків хоч би навіть шляхом операції.

НІМЕЦЬКІ РОБІТНИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ НАДЗВИЧАЙНОГО ЗАКОНУ

Промова тов. Тельмана перед кількадесяттисячним зібранням берлінського пролетаріату.

У зв'язку з початком широкої масової кампанії компартії проти уряду та надзвичайного декрету — під гаслом розгортаної народньої боротьби проти ворогів народу, у найбільшій салі Берліну — Спортпалаці відбувся 11 червня величезний мітинг. Десятки тисяч робітників та трудящих заповнили сусідні вулиці.

На мітинг прибуло багато поліції, що намагалася заарештувати перед початком мітінгу тов. Тельмана. Його обшукали й звільнили лише після найрішучішого протесту.

Коли під час мітінгу стало відомо наманання поліції заарештувати тов. Тельмана, в салі зчинилося величезна обурення. Кілька хвилин тов. Тельмана вітали бурхливими оплесками. У півгодинній промові тов. Тельман констатував, що уряд та соціал-демократія провалять катастрофічну внутрішню та зовнішню політику.

"Політика оздоровлення" яку намагався провадити Брюнінг, — заявив тов. Тельман, — цілком збанкрутувала. Телпер гаслом повинно бути: "Геть уряд Брюнінга та юнґівське поневолення", "Хай живе народня революція проти всіх ворогів народу, проти соціал-демократів і фашистів, бо ці й ті є льюками катастрофічної політики Брюнінга. Націонал-соціалістичний рух уже перейшов свій кульмінаційний пункт і наближається до розпаду".

Звертаючись до соціал-демократичних робітників, тов. Тельман сказав: "Невже ви й після Ляйпцизького з'їзду можете лишатися членами злочинної й ворожої народові партії? Компартія звертається до соціал-демократичних класових товаришів, апелюючи до їхнього соціалістичного чуття. Пропонуємо вам руку для спільної боротьби. Ми готові скласти з вами загально-народній фронт революційної класової боротьби проти капіталістичної системи, що збанкрутувала".

Під бурхливий оплески зборів тов. Тельман говорив: "З партії-переслідувачів комуністи перетворюються на партію переслідувачів, що провалять глибоку пробою в лавах соціал-демократії й гітлерівської фашистської партії. Головне завдання компартії — організація народньої революції й перемога Радянської Німеччини".

РАДІО--ІСКРИ

— Біда пане отамане!
 — Що сталося? Може й наші члени були на демонстрації безробітних?
 — Е, ні, не те, хоч наші члени також вже заражуються більшовизмом.
 — Що ж таке?
 — А таке, що від тих клятих Куркулєвих радіо-іскр нема де сховатися. Через них хоч рота зашій — бо щоб де не сказав — більшовіза чую.
 Так скажеш головний секретар головної стрілецької управи Рурік перед головним отаманом головної стрілецької штабу на цілу Канаду Гуляєм.

— То такі, кажу вам, пане отамане, кліти оті більшовицькі радіо-іскри, що вони все бачуть, все чувають, від них не сховатися. Вже те, що я говорив з „деякими кількома стрільцями, вони знають...
 — Прощу подати мені оту більшовицьку газету — сказав головний отаман головної штабу.
 Чую, тільки сторінки шелестять. Читає і... не дочитавши, шипить:
 — Пане секретарю! Чому ви так по дурному, так необережно говорите? Та ж я вам не раз говорив, наказував, вчині остерігайтесь, що говорите! Аде ж це... це... Ну, шож, наперші це?.. Що?..
 — Але ж пане отамане... я...
 — Прощу мовчати, бо чомусь все, що ви говорите більшовицькі Куркулєнки зараз знають — сардися та й нервувася сам найголовніший.

— Прощу о слово! — обізався сержант польської армії.
 — Я не знаю, чого ті більшовики у нас хочуть... таж ми тут дуже слабенькі, таж я...
 — Прощу мовчати — гукнув пан головний отаман, а потім шось поміркуювавши, почав лаяти міську вінніпегську владу та більшовиків:
 — Я не знаю, що той міський уряд думає й що він робить, нащо він дозволяє мерзотним скликати мітинги, демонструвати... Таж це ціле безголов'є! І нащо ж тут стільки цієї поліції тримати, коли вона не може з більшовиками ради дати. Що той містер Веб собі думає, що на таке дозволяє? Так то він нам відлачується за ті виборчі голоси, що йому наші стрільці збирали? Це й військова людина.

Так репетував головний отаман головного штабу, а радіо-іскри спокійненько рекордували.

Але... увійшов ще один стрілець і мов закінчився.
 Амінь.

5 липня "стрілецька громада" у Вінніпегу влаштувала лікнік, а на нєму були військової вправи. На ці вправи приїхав відпоручник польської шляхти, др. Сендзяк, приглядався їм, здоровий і хвалив стрільців. Кажуть, що Сендзяка спеціально було запрошено, щоб показати, яку підготовку пройшли вже стрільці під проводом сержантів та капіталів польської армії.

Славно хлопці. Старайтєся, вправляйтєся, бо Сендзякам та польській шляхті треба буде українських воєнків для походу на Київ. Тільки не забудьте, хлопці, що, оборона радянської країни також входить в п'ятирічку — отже там вас привітають краще, як в 1918 та 1919 роках.

— Гало Саскатун!
 — Гало камраде Куркулєнку!
 — Що, сталося, що мій радіо-зв'язок з вашими самогон-

Спостереження канадської дійсности

В кемпі Кокрейн.

IV.
 Кокрейн, є залізнична роздорожна дивізія, яка також сполучує темпскемінську залізницю з сінарською. В околиці нема ані одної фабрики, ні тартаку, однак поширено було чутки, що тут підніється будівництво й це спричинило великий наплив безробітних з різних місцевостей Канади до Кокреїну. Кожночасно тут є не менше, як 1,500 безробітних.

Міська рада, стараючись зацікавити туристів, збудувала спеціальну туристську кемпу, яку захопили безробітні, сказавши туристам забиратися. В долинах маленьких шеків, збудованих із зайвих матеріалів зловж залізницю, кокреїнські безробітні встановили свою "літню резиденцію". Кожний потяг, що відходить на схід чи захід забере дозених і сотки безробітних далі в "бакс кар лайн", але це зменшило населення кемпи безробітних повніється новоприбульшими.

Всереда Товариство Безробітних організовано тут лише місяць тому назад і зараз воно має поверх 250 членів. В короткому періоді часу свого існування в Кокреїн ВТБ показало безробітним, що воно є одинокою справжньою організацією, що бореться за їхні інтереси. Численні делегації, що їх вислано до батьків міста, отримали однакову відповідь: "Ви є переїздаждчі, ви сюди не належите, ми не відповідальні за вашу нужду", забирайтеся геть".

В кокреїнській кемпі можна побачити характерні риси сучасного періоду. Тут ви можете почути повну вагу заяви одного з безробітних, що "Беллет є кращій вчитель комунізму, як члени комуністичної партії". Під натиском гододу й поліційної брутальности, робітники швидко втраять всі свої ілюзії про "демократію" в Канаді, вони швидко переконуються, що їхній одинокий вид — боротьба проти капіталізму.

Почалася революція в думках усіх робітників. Не тільки робітники чужинського уродження стають більше й більше в риді боротьби, але також англійські й французькі робітники, вони швидко переконуються, що їхній одинокий вид — боротьба проти капіталізму.

Деякі мешканці Кокреїну оповідали мені й це я хочу тут повторити, бо ці оповідання є великим обвинуваченням гнилої капіталістичної системи.
 Джек Б. є фаховим робітником-переварувачем?

— Бо їх Свістун і Рурік винкинули з народного дому й тепер вони залізли в підземелля.
 — То сфікуйте там відповідно радіо-зв'язок!
 Кажє Рипніда до стрілецьких громад:
 — Якого чорта вчепилися ви СУС-а? Чому ви не бете більшовиків, але бете нас?
 Хитра кубіта. Вона бажали б, щоб всі були більшовики, а вона щоб тимчасом біла всіх. Е, ні, голубонько, любиш лаятися, то люби й облизуватися.

"Стрілецькі Вісти" кажує, що мета УВО "полягає в активному спротиві "мирному" ворожому наступові на край та в захованні визвольної традиції серед мас".
 І це все? Тільки традиції?
 "Укр. Голос" недавно назвав волинських петлюрівців Кайнами; той же "Укр. Голос" назвав Свістун додав ще, що не дав би за кожного стрільця зломаного цента; петлюрівський професор Шелухін назвав УВО на шпальтах "Народної Волі"

групою провокаторів і підкупними польськими агентами; "Стрілецькі Вісти" називають Шелухіна Кайном; тіж "Стрілецькі Вісти" кажує, що СУС в Канаді провадить шкідливу національному руху роботу.
 А загально "Стрілецькі Вісти" кажує, що кожний повин "принести користь загальній справі людей — мусить з якоюсь залізною конечністю бути опаскуджений, обреханий, опльований, і зведений на нівець другими людьми".
 Спускайтеся, куме, на дно, вам не треба й каменя до шні привязувати. Хіба ми вам не казали, що у вашому жовто-блакитному таборі саме лише багно? Казали.
 А тепер ви вже й самі каже, що петлюрівці — Кайни, СУС-и шкідники, стрілецькі громади — брехуни і т. д.
 Такий букет, хоч нося зати-кай.
 А проте ті самі "Стрілецькі Вісти" в тому самому числі кажує, що коли б СУС і "Укр. Голос" це лаяв стрілецьких громад, то не дивлячись на їхню шкідливу роботу, вони жили б з ними в згоді, бо "ніхто

більше цього небажає, як Укр. Стр. Громада".
 Бачите, яка льюгіка: хоч СУС шкідливий, але коли б він не лаяв стрілецьких громад — то був би він добрий; петлюрівці — це Кайни, але коли б вони не називали УВО провокаторами та польськими агентами, то УВО жило б з тими Кайнами в братній згоді. "Укр. Голос" називає петлюрівців Кайнами, а самого творця того табору Кайнів, Петлюру, робить національним героєм.
 Як ти після цього всего розбереш, хто у них шкідник, брехун, Кайн, коли, як кажує "Стрілецькі Вісти", навіть люде обдаровані великими титулами повні підлости і хамства поневоленого духа.
 Що ж, ім книги в руки. Вони самі себе краще знають.
 Куркулєнку.
ЗГОРИЛА СКЛЯНА ПАЛАТА.
 В Мінхені згоріла т. зв. скляна палата, в якій містилася міжнародна виставка творів мистецтва. З 3,000 дорожніх експонатів виратувано тільки около 200. Шкоди матеріальні і нематеріальні величезні.

Сем Кар.
 Кокреїн, Онт., 26 червня.